

Communicatie van de Bijbelse boodschap

Mens onder de sterren van een onmetelijk heelal.

Wie ben ik en waar bevind ik mij?

Waar kom ik vandaan en waar ga ik heen?

Vreeswekkende stilte.

“Is hier iemand?”

Ja, er is iemand! De Eeuwige.

En Hij communiceert met mensen.

Mij werd eens gevraagd iets te zeggen over de communicatie van de “Bijbelse boodschap”. Dat lijkt mij een goede thematiek. Het gaat inderdaad om een *Boodschap*. Die hebben wij te *communiceren*.

De Bijbel is geen optelsom van menselijke ervaringen alleen, al is alles hier beneden gezegd en geschreven wat erin staat. Er zit in dit alles een boodschap, een tijding, een aanzegging. Van iemand. Van Boven. Binnengebracht in dat denken en spreken van die Bijbelmensen. Daar zit inspiratie achter van een Communicator, die *de heilige Geest* genoemd wordt.

Wat houdt die Boodschap in?

Dat kan alleen maar samenvattend worden gezegd, dus beperkt.

Toch een poging.

De boodschap is saamgevat in de belijdenis – het ‘Sjema’- van Israël:

“Hoor, Israël, de Here onze God, de Here is de Enige”, of: “de Unieke”.

God is er. En Hij is nabij, zoals te horen in dat raadselachtige tetragrammaton JHWH, wat Joden niet uitspreken en wat betekent: *“Ik ben er voor u”.*

En Hij communiceert met ons. Hij spreekt, wij horen.

In het tweede of nieuwe testament wordt dat aangevuld in, alweer, een belijdenis. Van Simon Petrus: *“U bent de messias, de Zoon van de levende God”.* Die ene unieke God wordt niet zichtbaar in spectaculaire manifestaties, maar in Jezus Christus, gestalte van redding, bevrijding, behoud. Er is *heil* voor ons, van Godswege, heil dat bevrijdt van onheil en schuld.

God communiceert met ons door middel van *woorden*: toezeggingen, waarschuwingen, beloften. Communicatie via woorden is dan ook essentieel. Niet op de wijze van definities (als dogma), maar op de wijze van verhalen (narratief). Wel wekken die verhalen geloof en doen het dogma als lied opklinken. En dat gebeurt ook. De mens geeft antwoord. “*Credo*”, “Ik geloof”. Ons Liedboek is neerslag van dat belijden. *Zingen!*

De Bijbel is voorzichtig met *beelden*. Ze kunnen in plaats van God worden vereerd, of ze kunnen ten onrechte God verbeelden, zoals het gouden kalf. Beelden zijn voertuigen van het Woord. Die kent de Schrift wel degelijk. Jeremia bijvoorbeeld communiceerde zijn boodschap soms als mimepeler, Jezus communiceerde door beeldverhalen, Johannes in zijn Openbaring stapt van de ene metafoor in de andere. *Richtinggevend in onze beeldcultuur*. Toch zijn beelden geen kanalen van openbaring; wel hulpmiddelen van de Geest, die leiden tot ‘vernehmen’, in je opnemen, innerlijk verstaan.

Communiceren van het Evangelie: (s)preken, vertellen, voorzien van helpende beelden, maar ook vertolken, vertalen naar de taal van de tijd. *De kracht van de Boodschap ligt in haarzelf*. Ze roept geloof en ongeloof op, weerstand en overgave, onderscheiding en scheiding der geesten, maar is tevens bron van zekerheid, perspectief, lofzang. De grote Creator nodigt ons uit tot creativiteit! De kerk van nu zal alle zeilen bijzetten om het evangelie te communiceren via elk denkbaar en aanvaardbaar middel. We moeten daar erg ruim in zijn. Ruimte voor communicatieve experimenten.

Hier op de Veluwe kun je volop preken en catechiseren, je vindt vaak een open oor. De mensen hier houden wel van *bevinding* en vragen: “Welke wegen is God met jou gegaan?” Het Woord moet door je heen gaan, je aangrijpen. Men wil innerlijk ervaren (bevinden) wat geloofd wordt. Het gaat om het hart. Anders zit het “een voet te hoog”. Wel in de hersenen, niet in het hart. Mensen voelen feilloos aan of je meent wat je zegt, of je een authentieke beelddrager bent van de Boodschap die je brengt. Communicatie van hart tot hart.

Samenvattend: Communiceren van de Boodschap vandaag:

- Breng God ter sprake, niet als Eerste Beweger of Intelligent Designer, maar als de Vader van zijn volk Israël en van de gemeente van Christus;
- vertrouw in de kracht van het Woord;
- vertel de verhalen in de taal van nu;
- benut de beeldenrijkdom van de traditie en de huidige beeldcultuur;
- geloof zelf wat je verkondigt en toon dat in woorden en daden.

Bewerkte toespraak bij een ambtsjubileum, gevraagd iets over dit thema te zeggen